

- 4) Musí být článek 19 SEU, ve spojení s článkem 267 SFEU, a obecná zásada práva na soud předem zřízený zákonem vykládány v tom smyslu, že soud posledního stupně členského státu zamítne návrh na předání spisu ve věci, v níž položil předběžnou otázku Soudnímu dvoru, jestliže byl takový návrh podán osobou jmenovanou do funkce soudce na základě vnitrostátních předpisů a za okolností, v jejichž důsledku ustavený soud nespĺňuje požadavky nezávislosti a není soudem zřízeným zákonem, aniž musí být nejprve vyčerpán postup, o němž je řeč v předběžné otázce ve věci C-508/19 nebo v rozsudku Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a další?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 13. října 2020 –
B. S. v. T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Věc C-511/20)

(2021/C 44/28)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: B. S.

Žalovaní: T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 279 SFEU a čl. 160 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, ve spojení s čl. 4 odst. 3 a čl. 19 odst. 1 SEU a bodem 1 první a druhou odrážkou výroku usnesení Soudního dvora ze dne 8. dubna 2020 ve věci C-791/19 R, Komise v. Polsko, chápány v tom smyslu, že vzhledem k pozastavenému uplatňování čl. 3 bodu 5, článku 27 a čl. 73 odst. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákona ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu, úplné znění: Dz. U. 2019, č. 825, ve znění změn) nemůže předseda Kárného kolegia Nejvyššího soudu až do rozhodnutí ve věci C-791/19 R požadovat předání spisu ve věci určení neexistence služebního poměru soudce Nejvyššího soudu?
- 2) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, ve spojení s článkem 2 a čl. 4 odst. 3 SEU a právem na soud, vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud rozhodující o určení neexistence služebního poměru soudce vnitrostátního soudu z důvodu zásadních vad jmenovacího řízení má povinnost vydat předběžné opatření a zakázat žalovanému v takové věci, aby rozhodoval v jakýchkoli dalších věcech spadajících do působnosti unijního práva, a to pod hrozbou neúčinnosti úkonů či rozhodnutí takového soudce, a uložit jiným orgánům, aby se zdržely přidělování věcí tomuto žalovanému nebo jeho obsazování do soudních kolegií?

- 3) Musí být článek 2 a čl. 4 odst. 2 SEU, ve spojení s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU, a zásada práva na soud vykládány v tom smyslu, že:
- a) vnitrostátní soud má povinnost neaplikovat zákaz „zpochybňování mandátu soudů“ a zákaz „soudního zjišťování či posuzování, zda jmenování soudce nebo z něj vyplývající oprávnění vykonávat činnost v oblasti soudnictví je v souladu s právem“, jako je zákaz stanovený v čl. 29 odst. 2 a 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu, úplné znění: Dz. U. 2019, č. 825, ve znění změn), neboť zachování ústavněprávní identity členských států ze strany Unie neopravňuje vnitrostátního zákonodárce k přijímání řešení, která by byla v rozporu se základními hodnotami a zásadami Unie?
 - b) ústavněprávní identita členského státu nemůže zbavovat práva na nezávislý soud zřízený zákonem, došlo-li ve jmenovacím řízení před předáním jmenovacího aktu k vadám popsaným v předběžných otázkách ve věcech C-487/19 a C-508/19 a je-li předběžná soudní kontrola tohoto řízení vyloučena cíleně a způsobem zjevně odporujícím ústavě členského státu?
- 4) Musí být článek 2 a čl. 4 odst. 2 SEU, ve spojení s článkem 19 SEU, zásada práva na soud a článek 267 SFEU vykládány v tom smyslu, že obsah pojmu „ústavněprávní identita členského státu“ v souvislosti s právem na soud je možno vymezit způsobem závazným pro soud posledního stupně členského státu pouze v rámci dialogu mezi Soudním dvorem a tímto soudem nebo jinými vnitrostátními soudy (například ústavním soudem) s využitím řízení o předběžné otázce?
- 5) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, ve spojení s článkem 267 SFEU, a obecná zásada práva na soud předem zřízený zákonem vykládány v tom smyslu, že soud posledního stupně členského státu zamítne návrh na předání spisu, jestliže byl takový návrh podán osobou jmenovanou do funkce soudce na základě vnitrostátních předpisů a za okolností, v jejichž důsledku ustavený soud nespĺňuje požadavky nezávislosti a není soudem zřízeným zákonem, aniž musí být nejprve vyčerpán postup, o němž je řeč v předběžné otázce ve věci C-508/19 nebo v rozsudku Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2019, C-585/18, C-624/18 a C 625/18, A.K. a další?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne
28. října 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o. v. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego**

(Věc C-563/20)

(2021/C 44/29)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ORLEN KolTrans sp. z o. o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení čl. 30 odst. 2 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že přiznává železničnímu podniku, který používá nebo má záměr používat železniční infrastrukturu, právo na účast v řízení vedeném regulačním subjektem, jehož účelem je stanovení výše poplatku za přístup k železniční infrastruktuře provozovatelem železniční infrastruktury?